

— Тия работи ги казахъ по напръдъ. Лицата не зная, които сж щѣли да извършатъ това.

— За тия комплоти кога е узналъ свидѣтеля, точно коя дата?

— На 13 Августъ 1890 год. вечеръта ми каза Здравковъ да се срѣщнемъ на другия денъ сутриньта. Срѣщнахме се на 14 Августъ и тогава се научихъ.

— Като е узналъ свидѣтеля, тутакси ли е дошълъ да съобщи на г-на Стамболова?

— Казахъ това.

— Азъ искамъ да зная, защо веднага не е дошълъ да съобщи?

— Азъ казахъ, че на 13 Августъ Здравковъ ми каза да се срѣщна съ него на 14, въ 5 часа сутриньта, защото ималъ да ми каже нѣщо. На 14 азъ отидохъ при Здравкова и слѣдъ като ми откри всичко, каза: подиръ 24 часа ще ти кажа какво ще намисля да направя. На другия денъ заминахъ за Пловдивъ, гдѣто се бавихъ, за туй минаха три деня. Като се върнахъ въ Пазарджикъ каза ми, да дойдемъ въ София да съобщимъ всичко.

— Знае ли свидѣтеля, че Здравковъ е юнакъ човѣкъ, който може да се приеме въ единъ комплотъ, или го знае за човѣкъ, който може само да расправя.

— За Здравкова мисля, че е човѣкъ сериозенъ, кавалеръ.

— Знае ли свидѣтеля, че Здравковъ сж е обѣщаль да поддържа тая работа и какъ е разбираль отъ разказа на Здравкова, найнапръдъ ли сж е отказаль, или отъ самото начало е слѣдилъ тая работа.

— Тия сж негови работи. Има човѣкъ като се обѣщава за една работа, послѣ може да му дойде другъ акълъ и да се откаже. Не съмъ държалъ дневникъ за тия работи.

— Съ каква цѣль, или отъ патристическо чувство е съобщилъ свидѣтеля, или пъкъ е очакваль нѣкакви облаги?

— Казахъ причинитѣ. Казахъ по напръдъ, че Здравковъ е билъ съучастникъ въ разни прѣврати. Неговитѣ другари въ разни случаи сж били злоупотрѣблявали съ неговото име, експлоатирали сж го, за туй той ми каза, мина се много врѣме, стига ми да тегла, не шж да се бъркамъ въ такива работи. Азъ му казахъ, че рѣшението, което сте зимали за убиванието на Княза не е добро, равностойно е съ унищожението на Бъл-